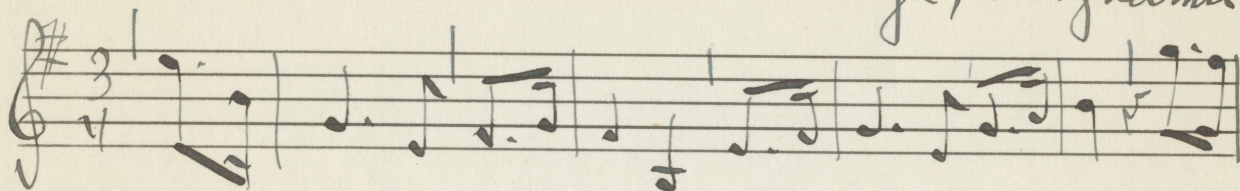

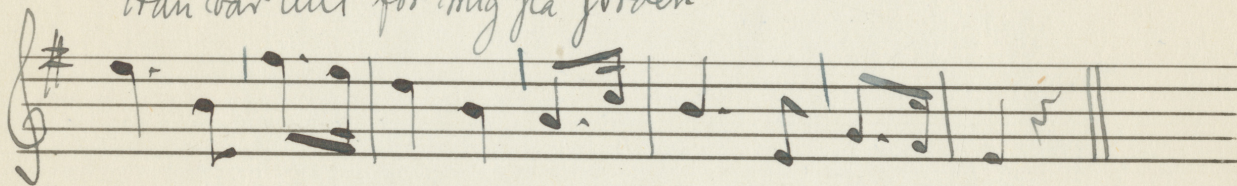
149

879

Nagu, Bergshamn

Han var allt för mig på jorden

Ester Danielsson
8.8.1923.

1. Ack hur lynt ¹⁴⁹ är att få vila

380

Kop

sluten vid en krigarman,
men sant och snart han skall bortryckas
uti krigets dystra famn.

2. Flickan sitter hem och gråter

över den hon älskat här.

Vid fronten står han tröt och gråter
mången lüt och blodig dag.

3. Han var allt för mig på jorden

honon endast har jag kär.

Nu är jag så ensam i världen

ensam jag min smärta bär.

4. Han fick aldrig av mig veta

hur lynt jag älskade

ögats tårar huru lita

fick han aldrig hos mig se.

5. Ty jag visste att hans hjärta
jag dock aldrig kunde få,
men uti min bittra smärta
lynt att älska var ändå
6. Han har funnit nu sin lycka
vid ett hjärta varmt och glatt,
glädjens rosor honom smyckat
och han ler mot henne blott.
7. Men fast än mitt hjärta svider
och jag ensam, ensam är
dock hur än jag sorgen lider,
ännu är för mig han kär.
8. O, min Gud kan du förlåta
att jag honom älskar än
du blott ser mig sörja, gråta,
du som skapat kärleken.

9. Säg, o hjärta varför plågar
du en stackars flicka så?
Varför glöder du och lågar,
varför vill du ännu stå!
10. Ingen, ingen skall dig sakna,
ärna hjärta om du dör,
ingen av din klagan gråter
ingen finnes som dig hör.
11. Ärna hjärta måste brista
klappa aldrig, aldrig mer.
Du har lidit till det sista —
graven kanske ro dig ger.
-

